

Krajowa Administracja
Skarbowa

Ministerstwo Finansów
Departament Cei

WYTYCZNE

***Ceny wejścia dla towarów łatwo psujących się.
Ustalanie wartości celnej niektórych towarów
łatwo psujących się sprowadzanych
do konsygnacji.***

Wersja: 1.4

Styczeń, 2026

Zastosowane skróty:

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz. U. UE L 269 z 10.10.2013 r., s. 1 ze zm.)	UKC
Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2447 z dnia 24 listopada 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz. U. UE L 343 z 29.12.2015 r., str. 558 ze zm.)	UKC RW
Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2017/891 z dnia 13 marca 2017 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do sektora owoców i warzyw oraz sektora przetworzonych owoców i warzyw, uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do kar, które mają być stosowane w tych sektorach, a także zmieniającego rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 (Dz.U. UE L 138 z 25.05.2017 r., str. 4-56),	rozporządzenie delegowane (UE) 2017/891
Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/892 z dnia 13 marca 2017 r. ustanawiającego zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do sektora owoców i warzyw oraz sektora przetworzonych owoców i warzyw (Dz.U. UE L 138 z 25.05.2017 r., str. 57)	rozporządzenie wykonawcze (UE) 2017/892

I. Wstęp.

Z uwagi na wątpliwości odnoszące się do określania **cen wejścia** w związku ze stosowaniem przepisów art. 75 rozporządzenia delegowanego (UE) 2017/891 Departament Cel w Ministerstwie Finansów wyjaśnia zasady określania cen wejścia w celu wymierzenia należności celnych przywozowych.

II. Sprzedaż.

Jeżeli przed zgłoszeniem do dopuszczenia do obrotu towarów wskazanych w części A załącznika VII do rozporządzenia delegowanego (UE) nr 2017/891 towary te były przedmiotem transakcji sprzedaży, **cena wejścia takich towarów równa się wartości celnej** ustalonej na podstawie przepisów art. 70 UKC.

Innymi słowy cenę wejścia stanowi wartość celna ustalona na podstawie **metody wartości transakcyjnej**. W myśl przepisów art. 70 ust. 1 UKC *Zasadniczą podstawą wartości celnej*

towarów jest wartość transakcyjna, tj. cena faktycznie zapłacona lub należna za towary, gdy zostały one sprzedane w celu wywozu na obszar celny Unii, w razie potrzeby skorygowana. W tym miejscu należy podkreślić, że w myśl przepisów art. 71 ust. 1 lit. e) UKC do zadeklarowanej ceny transakcyjnej należy doliczyć m. in. koszty transportu i ubezpieczenia przywiezionych towarów, o ile nie zostały już ujęte w tej cenie.

Istnienie transakcji sprzedaży w czasie zgłaszania do procedury dopuszczenia do obrotu towarów wskazanych w części A ww. załącznika VII wyklucza możliwość zastosowania standardowej wartości w przywozie.

Inną kwestią jest kwestia pobrania zabezpieczenia, o którym mowa w art. 148 ust. 1 UKC RW w przypadku gdy cenę wejścia stanowi wartość celna w rozumieniu przepisów art. 70 UKC. Jeżeli w momencie składania zgłoszenia celnego o dopuszczenie przywiezionych towarów do obrotu na obszarze celnym Unii **wartość celna zadeklarowana w myśl przepisów art. 70 UKC przewyższa o ponad 8% standardową wartość w przywozie**, to importer jest zobowiązany **do wniesienia zabezpieczenia**, o którym mowa w art. 148 ust. 1 UKC RW. W celu obliczenia zabezpieczenia przyjmuje się, że kwotą stanowiącą należności celne przywozowe, którym ostatecznie mogą podlegać przedmiotowe towary, jest kwota takich należności, którą importer uiściłby, gdyby dany produkt został sklasyfikowany na podstawie odpowiedniej wartości standardowej w przywozie.

Zabezpieczenia nie wnosi się w dwóch przypadkach:

1. Jeżeli standardowa wartość w przywozie jest wyższa niż ceny wejścia wymienione w części III sekcji I załącznika 2 w załączniku I do *rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87*; oraz
2. Z inicjatywy zgłaszającego- gdy zgłaszający zamiast wnieść zabezpieczenie zawnioskuje o natychmiastowe zaksięgowanie kwoty należności celnych, którym towary mogą ostatecznie podlegać.

III. Brak transakcji sprzedaży (ale nie z powodu przywozu odbywającego się w ramach dostawy konsygnacyjnej – zob. pkt IV) lub gdy zadeklarowana wartość transakcyjna nie mogła być przyjęta w celu określenia wartości celnej (np. z uwagi na wystąpienie jednego z ograniczeń, o których mowa w art. 70 ust. 3 lit. a) – d) UKC lub z powodu odrzucenia zadeklarowanej ceny transakcyjnej na podstawie przepisów art. 140 UKC RW).

Jeżeli w dniu złożenia zgłoszenia celnego o objęcie towarów procedurą dopuszczenia do obrotu przywiezione towary nie były przedmiotem transakcji sprzedaży lub zadeklarowana wartość celna tych towarów została odrzucona w ramach przepisów art. 140 UKC RW, do ustalenia wartości celnej przedmiotowych towarów będą miały zastosowanie **zastępcze metody ustalania wartości celnej, w hierarchicznym porządku (art. 74 UKC)**. Niemniej z uwagi na specyfikę towarów objętych systemem cen wejścia (duża fluktuacja cen, zawieranie transakcji sprzedaży na giełdach towarowych) najczęściej stosowaną zastępczą metodą ustalania wartości celnej będzie **metoda dedukcyjna (zwana także metodą ceny jednostkowej) - art. 74 ust. 2 lit. c) UKC**. W przypadku stosowania metody dedukcyjnej należy także pamiętać o przepisach art. 75 ust. 3 rozporządzenia delegowanego (UE) 2017/891.

IV. Gdy przywóz towarów odbywa się w ramach konsygnacji.

W przypadku dostawy konsygnacyjnej eksporter (sprzedawca) dostarcza towary swojemu agentowi działającemu w kraju przywozu. Zadaniem agenta jest znalezienie nabywców tych towarów¹. Ponieważ prawo własności do sprowadzonych towarów pozostaje przy sprzedawcy, nie może być mowy o transakcji sprzedaży, której celem był wywóz towarów na obszar celny Unii. Z tego powodu wartość celna przedmiotowych towarów nie może być ustalona na podstawie metody wartości transakcyjnej, zdefiniowanej w art. 70 UKC.

W codziennej praktyce handlowej przedmiotem dostaw konsygnacyjnych są np. towary łatwo psujące się.

Zgodnie z przepisami art. 142 ust. 6 UKC RW *Wartość celna niektórych łatwo psujących się towarów, o których mowa w załączniku 23-02, przywożonych do konsygnacji, może być*

¹Istota dostaw konsygnacyjnych została wyjaśniona w **Opinii 1.1 – pojęcie „sprzedaży” w rozumieniu Porozumienia**, przyjętej przez Techniczny Komitet Ustalania Wartości Celnej WCO.

ustalana bezpośrednio, zgodnie z przepisami art. 74 ust. 2 lit. c) kodeksu (...). Innymi słowy, wartość celna przedmiotowych towarów może być ustalana bezpośrednio na podstawie metody dedukcyjnej, z pominięciem dwóch wcześniejszych zastępczych metod ustalania wartości celnej; tj. metody wartości transakcyjnej towarów identycznych i metody wartości transakcyjnej towarów podobnych. Do tego celu zostaną wykorzystane ceny jednostkowe wyliczone przez państwa członkowskie wskazane przez Komisję Europejską. Informacja o cenach jednostkowych jest rozpowszechniana przez Komisję Europejską za pośrednictwem systemu TARIC.

W kontekście powyżej przywołanych przepisów unijnego prawodawstwa celnego należy wspomnieć o dwóch wykazach towarów łatwo psujących się:

- Wykaz towarów łatwo psujących się przywożonych do konsygnacji, których wartość celna może być ustalona bezpośrednio na podstawie metody dedukcyjnej - załącznik 23-02 do UKC RW;
- Wykaz produktów objętych systemem cen wejścia – załącznik VII część A do rozporządzenia delegowanego (UE) 2017/891.

W większości przypadków te same towary łatwo psujące się wskazane są zarówno w załączniku 23-02, jak i w załączniku VII części A. Niemniej istnieją towary wymienione wyłącznie w załączniku 23-02 (np. młode ziemniaki, cebula, czosnek) lub tylko w załączniku VII część A (np. pomidory, ogórki). Jeżeli określone towary łatwo psujące się występują w obu tych wykazach, to okresy obowiązywania cen jednostkowych i stosowania systemu cen wejścia nie pokrywają się, a uzupełniają (np. ceny jednostkowe dla klementynek stosowane są w okresie od 1 marca do 31 października, a w okresie od 1 listopada do końca lutego owoce te objęte są systemem cen wejścia).

Mając na uwadze fakt, że towary łatwo psujące się mogą być sprowadzane do konsygnacji przez cały rok, a nie tylko w okresie gdy określone są dla takich towarów ceny jednostkowe, prawodawca unijny przyjął rozwiązanie, zgodnie z którym, w sytuacji gdy w danym okresie, dla określonych towarów łatwo psujących się obowiązują standardowe wartości w przywozie związane z systemem cen wejścia, to są one stosowane do wyliczenia wartości celnej na podstawie metody dedukcyjnej, o której mowa w art. 74 ust. 2 lit. c) UKC i art. 142 ust. 6 UKC RW.

Zgodnie z przepisami art. 75 ust. 4 rozporządzenia delegowanego (EU) 2017/891 *Wartość celna towarów przywożonych do konsygnacji ustalana jest bezpośrednio zgodnie z art. 74 ust. 2 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 952/2013, a do tego celu standardową wartość w przywozie obliczoną zgodnie z art. 38 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2017/892 stosuje się podczas obowiązujących okresów.* Powyższa zasada znajduje potwierdzenie w przepisach art. 38 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2017/892. W myśl tych przepisów *Jeśli zgodnie z art. 74 i 75 rozporządzenia delegowanego (UE) 2017/891 i z niniejszym artykułem ustala się standardową wartość przywozową dla produktów oraz dla okresów obowiązywania wymienionych w części A załącznika VII do wspomnianego rozporządzenia, ceny jednostkowej, o której mowa w art. 142 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2447, nie stosuje się. Zastępuje się ją standardową wartością w przywozie, o której mowa w ust. 1.* **Innymi słowy wartość celna towarów łatwo psujących się sprowadzonych do konsygnacji jest równa standardowej wartości w przywozie.** W tej sytuacji nie jest wymagane złożenie zabezpieczenia.

Przykład 1 (cebula)

Przywóz cebuli na obszar celny Unii nie jest objęty systemem cen wejścia. Natomiast zgodnie z załącznikiem 23-02 ceny jednostkowe dla tego produktu są stosowane w okresie od 1 stycznia do 31 grudnia. Oznacza to, że w przypadku przywozu cebuli na obszar celny Unii w ramach dostawy konsygnacyjnej, wartość celna tego towaru zostanie ustalona bezpośrednio na podstawie metody dedukcyjnej, a do tego celu zostanie wykorzystana cena jednostkowa udostępniona przez Komisję Europejską. W przypadku gdy przed przywozem na obszar celny Unii cebula była przedmiotem transakcji sprzedaży, jej wartość celna zostanie obliczona na podstawie ogólnych zasad ustalania wartości celnej.

Przykład 2 (klementynki)

Przywóz klementynek na obszar celny Unii objęty jest systemem cen wejścia w okresie od 1 listopada do końca lutego. Natomiast zgodnie z załącznikiem 23-02 ceny jednostkowe dla tego produktu są stosowane w okresie od 1 marca do 31 października. Jeżeli w okresie od 1 listopada do końca lutego klementynki zostaną sprowadzane na obszar celny Unii w ramach dostawy konsygnacyjnej, to do ustalania ich wartości celnej bezpośrednio na podstawie metody dedukcyjnej zostanie zastosowana

standardowa wartość w przywozie. Jeżeli owoce te zostaną sprowadzone na obszar celny Unii w ramach dostawy konsygnacyjnej w okresie od 1 marca do 31 października, to do ustalenia wartości celnej tych towarów bezpośrednio na podstawie metody dedukcyjnej zostanie wykorzystana cena jednostkowa udostępniona przez Komisję Europejską.

V. Stosowanie kursów wymiany walut.

Należy podkreślić, że w związku ze stosowaniem przepisów regulujących system cen wejścia będą miały zastosowanie dwa kursy wymiany walut:

1. *Kurs wymiany waluty stosowany w celu ustalenia wartości celnej (art. 53 ust. 1 lit. a) UKC; art. 146 UKC RW).*

W przypadku gdy elementy służące do ustalenia wartości celnej przywiezionych towarów, w tym ich cena, w czasie zgłaszania tych towarów do procedury dopuszczenia do obrotu są wyrażone w walucie innej niż polski złoty, to do przeliczenia kwot wyrażonych w walutach państw trzecich na złote polskie stosuje się bieżące kursy średnie walut obcych w złotych, **wyliczane i ogłaszane przez Narodowy Bank Polski w przedostatnią środę każdego miesiąca.**

2. *Kurs wymiany waluty stosowany w celu określenia klasyfikacji taryfowej towarów i należności celnych przywozowych w przypadku stawek celnych wyrażonych w EUR (art. 53 ust. 1 lit. b) UKC).*

Zgodnie z przepisami art. 48 ust. 1 UKC RW równowartość waluty euro w walutach krajowych (w tym polskiego złotego), stosowana w celu określenia klasyfikacji taryfowej i należności celnych przywozowych, określana jest raz w miesiącu przez Europejski Bank Centralny. Kursy te publikowane są przez **Komisję Europejską w przedostatni dzień roboczy miesiąca** w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej serii C i stosowane są, co do zasady, przez cały następny miesiąc.

Sprawdzanie czy zadeklarowana wartość celna nie przewyższa o ponad 8% standardowej wartości w przywozie.

Sprawdzając czy zadeklarowana wartość celna nie przewyższa o ponad 8% standardowej wartości w przywozie w czasie sporządzania zgłoszenia celnego o dopuszczenie towarów łatwo psujących się do obrotu na obszarze celnym Unii, należy porównać kwotę stanowiącą zadeklarowaną wartość celną, przeliczoną na złote polskie według ww. kursu NBP stosowanego dla celów związanych z ustaleniem wartości celnej, obowiązującego w dniu sporządzania zgłoszenia celnego z kwotą stanowiącą standardową wartość w przywozie, przeliczoną z euro na polskie złote według ww. kursu opublikowanego w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej, obowiązującego w dniu sporządzania zgłoszenia celnego.

VI. Zwolnienie zabezpieczenia.

Jeśli w przypadku zgłoszenia danej partii towarów, o których mowa w części A załącznika VII do rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2017/891., zostało pobrane zabezpieczenie, to zabezpieczenie to:

- 1. Jest zwalniane** - o ile w terminie miesiąca od dnia sprzedaży towarów, z zastrzeżeniem terminu do czterech miesięcy od daty przyjęcia zgłoszenia celnego o dopuszczenie do obrotu (w szczególnie uzasadnionych przypadkach termin czteromiesięczny może być przedłużony maksymalnie o trzy miesiące):
 - zostaną przedłożone dowody poświadczające fakt sprzedaży partii towarów zgodnie z warunkami potwierdzającymi poprawność cen, o których mowa w art. 70 UKC, lub
 - poprawność wartości celnej zadeklarowanej na podstawie art. 74 ust. 2 lit. c) UKC.

Zabezpieczenie jest zwalniane w stopniu, w jakim warunki sprzedaży towaru zostały udowodnione w sposób zgodny z wymogami organów celnych (art. 75 ust. 5 i 6 rozporządzenia delegowanego (UE) 2017/891).

Literalna wykładnia przepisów art. 75 ust. 5 akapit pierwszy rozporządzenia delegowanego (UE) 2017/891 pozwala na wniosek, że termin miesięczny jest terminem zawitym. Importer ma obowiązek przedstawić organom celnym dokumenty handlowe, w tym fakturę, dotyczące transakcji sprzedaży sprowadzonych towarów w terminie nieprzekraczającym miesiąca od dnia ich sprzedaży. Natomiast termin czterech miesięcy, liczony od dnia przyjęcia zgłoszenia

celnego o dopuszczenie towarów do obrotu, jest terminem, który – na należycie uzasadniony wniosek importera – może być przedłużony maksymalnie o trzy miesiące (art. 75 ust. 6 tego rozporządzenia).

Oznacza to, że co do zasady, importer powinien zbyć sprowadzone towary w terminie czterech miesięcy od dnia przyjęcia zgłoszenia celnego o dopuszczanie tych towarów do obrotu (w szczególnie uzasadnionych przypadkach termin ten może być przedłużony przez organy celno-skarbowe maksymalnie o okres trzech miesięcy), a w terminie nieprzekraczającym miesiąca od dnia sprzedaży tych towarów przedstawić właściwe dowody odnoszące się do przedmiotowej operacji handlowej.

2. Ulega przepadkowi - w przypadku, gdy:

- terminy, o których mowa w pkt. 1 nie zostaną dotzymane,
- warunki zbytu, o których mowa w pkt. 1 nie zostaną udowodnione.

Dokumentami potwierdzającymi, że towary zostały sprzedane zgodnie z warunkami, o których mowa w pkt. 1 są w zależności od okoliczności: faktura, umowa sprzedaży, kontrakt, dokumenty księgowe, kalkulacje cenowe i inne dokumenty konieczne do przeprowadzenia odpowiednich kontroli celnych w odniesieniu do sprzedaży i zbytu każdego produktu z danej partii towaru, w tym dokumenty dotyczące transportu, ubezpieczenia, przeładunku i składowania danej partii. W tym przypadku chodzi o wszystkie dokumenty, z których w sposób wiarygodny wynika fakt sprzedaży towaru w określonej cenie.
